

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою товариства з обмеженою відповідальністю „Інтертрансгруп“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 2 Закону України „Про Національний банк України“, статей 52, 53 Закону України „Про систему гарантування вкладів фізичних осіб“

м. К и ї в
12 квітня 2018 року
№ 70-3(I)/2018

Справа № 3-32/2018 (293/17)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Литвинова Олександра Миколайовича – головуючого, доповідача,
Кривенка Віктора Васильовича,
Саса Сергія Володимировича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою товариства з обмеженою відповідальністю „Інтертрансгруп“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 2 Закону України „Про Національний банк України“ від 20 травня 1999 року № 679–XIV (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 29, ст. 238) зі змінами, статей 52, 53 Закону України „Про систему гарантування вкладів фізичних осіб“ від 23 лютого 2012 року № 4452–VI (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 50, ст. 564) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Литвинова О.М. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Товариство з обмеженою відповідальністю „Інтертрансгруп“ (далі – Товариство) звернулось до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 2 Закону України „Про Національний банк України“ від 20 травня 1999 року № 679–XIV зі змінами (далі – Закон № 679), у якій визначено правову основу діяльності Національного банку України, та статей 52, 53 Закону України „Про систему гарантування вкладів фізичних осіб“ від 23 лютого 2012 року № 4452–VI зі змінами (далі – Закон № 4452), якими врегульовано питання стосовно черговості та порядку задоволення вимог до банку, оплати витрат і здійснення платежів, а також завершення ліквідації банку.

Обґрунтовуючи свою позицію, суб'єкт права на конституційну скаргу стверджує, що рішення судів першої, апеляційної та касаційної інстанцій у його справі прийняті із застосуванням оспорюваних положень Закону № 679 і Закону № 4452, які суперечать положенням статей 3, 55, 56 Конституції України.

Автор клопотання також порушує перед Конституційним Судом України питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) рішення господарського суду міста Києва від 26 липня 2016 року, постанов Київського апеляційного господарського суду від 28 вересня 2016 року та Вищого господарського суду України від 15 листопада 2016 року у його справі, висновків цих судів та застосування ними норм законодавства України.

Аргументуючи свою позицію, Товариство посилається на Рішення Конституційного Суду України від 26 лютого 2009 року № 6-рп/2009, практику Європейського суду з прав людини.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

2.1. Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); у конституційній скарзі зазначаються, у тому числі, конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України чи його окремих положень (пункти 5, 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності, зокрема, вимогам, передбаченим статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Аналіз конституційної скарги підтверджує, що у ній не вказано, які саме положення статті 2 Закону № 679, статей 52, 53 Закону № 4452 належить перевірити на відповідність положенням статей 3, 55, 56 Конституції України.

Крім того, в остаточному судовому рішенні у справі Товариства, а саме в постанові Вищого господарського суду України від 15 листопада 2016 року, стаття 52 Закону № 4452 не застосовувалась.

Із дослідження конституційної скарги також вбачається, що автор клопотання не навів обґрунтування тверджень щодо невідповідності

положень статті 2 Закону № 679, статей 52, 53 Закону № 4452 положенням статей 3, 55, 56 Конституції України.

Отже, конституційна скарга не відповідає вимогам частини першої, пунктів 5, 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі в цій частині згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

2.2. Суб'єкт права на конституційну скаргу також порушує перед Конституційним Судом України питання про відповідність Конституції України (конституційність) судових рішень у його справі.

Однак за статтями 147, 151¹ Конституції України, статтею 7 Закону України „Про Конституційний Суд України“ порушене автором клопотання питання не належить до повноважень Конституційного Суду України.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі в цій частині згідно з пунктом 2 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, статтями 7, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою товариства з обмеженою відповідальністю „Інтертрансгруп“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статті 2 Закону України „Про Національний

банк України“ від 20 травня 1999 року № 679–XIV зі змінами, статей 52, 53 Закону України „Про систему гарантування вкладів фізичних осіб“ від 23 лютого 2012 року № 4452–VI зі змінами на підставі пунктів 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

Судді
Конституційного Суду України

Кривенко В.В.

Литвинов О.М.

Сас С.В.